

Συνόψιση Σχεδίου Θέσεων του 1^{ου} Συνεδρίου ΔΗΜΑΡ

Βοήθημα για Παρουσίαση του κειμένου

1. Έχετε στα χέρια σας την περίληψη του Σχεδίου Θέσεων (ΣΧ.Θ.) που επεξεργάστηκε η Επιτροπή Θέσεων και η ΠΠΕ σε δύο Συνεδριάσεις της.

Για να διαμορφωθεί το Σχέδιο Θέσεων στην τελική του μορφή έπρεπε να ξεπεραστούν ορισμένες δυσκολίες εγγενείς του 1^{ου} Συνεδρίου ενός κόμματος, που θα πραγματοποιηθεί σε μια τόσο κρίσιμη συγκυρία.

Οι δυσκολίες αυτές αναφέρονται στο ότι τα μόνα υλικά που είχαμε στη διάθεσή μας να εκκινήσουμε και να στηριχθούμε ήταν η Ιδρυτική Διακήρυξη της ΔΗΜΑΡ, ντοκουμέντο που ήταν μεν προϊόν συλλογικής συναίνεσης από την Ιδρυτική Συνέλευση, αλλά όχι και συλλογικής επεξεργασίας και μετά από ενδελεχή διάλογο ψηφισμένο. Στη διάθεσή μας υπήρχαν τα 28 σημεία, από την πολιτική Ομιλία του Προέδρου στο “Γκλόρια”, που επίσης συνάντησε μια ευρεία συμφωνία, καθώς και λίγες, πολύ λίγες επεξεργασίες και θέσεις τμημάτων ή επιτροπών που τώρα συγκροτούνται. Οι επί μέρους θέσεις σε τομείς δραστηριότητας, ή και σε πολιτικά ζητήματα υποστηρίχθηκαν, (πως αλλιώς θα μπορούσε άλλωστε να γίνει), από την κοινοβουλευτική δουλειά, αλλά και τις τοποθετήσεις στελεχών κατά τη διάρκεια των 7 μηνών παρουσίας της ΔΗΜΑΡ

Επιλέξαμε να παρακολουθήσουμε στην ανάπτυξη των θέσεων τη δομή της ΔΙΑΚΗΡΥΞΗΣ.

Το συνολικό κείμενο του ΣΧ.Θ. εκδιπλώνεται στο Προοίμιο και σε 9 κεφάλαια.

2. Το ΣΧ.Θ. ξεκινάει «Από τη νέα ελπίδα του Ιουνίου 2010 με την Ιδρυτική πράξη της ΔΗΜΑΡ», προσδιορίζοντας ότι ήταν μια αναγκαία πολιτική πράξη για να υπάρξει άμεση απάντηση στο ολοένα διογκούμενο αίτημα της ελληνικής κοινωνίας για ριζική ανασυγκρότηση του πολιτικού πεδίου και των κομματικών φορέων της χώρας μας μέσα σε πρωτόγνωρες, τουλάχιστον μεταπολιτευτικά, συνθήκες οικονομικής, κοινωνικής, οικολογικής, πολιτισμικής κρίσης, καθώς και για να διατυπώσουμε μια ολοκληρωμένη εναλλακτική και αριστερή πολιτική πρόταση.

Προσδιορίζει τα ταυτοτικά στοιχεία του κόμματός μας **«δημοκρατικός σοσιαλισμός, αριστερός ευρωπαϊσμός, μεταρρυθμιστική στρατηγική, οικολογικός πολιτισμός,** και αμέσως μετά καταγράφει το χρονικό των σημαντικών στιγμών της παρουσίας της ΔΗΜΑΡ στην πολιτική ζωή της χώρας και μάλιστα στο σύνολο της επικράτειας στους επτά μήνες που πέρασαν από την ίδρυσή της, υπογραμμίζοντας τελικά μετά το οδοιπορικό ότι η περιρρέουσα ατμόσφαιρα αλλά και οι ποιοτικές αναλύσεις των δημοσκοπικών ευρημάτων πιστοποιούν ότι **οποτεδήποτε και αν γίνουν εθνικές εκλογές η ΔΗΜΑΡ θα είναι στη Βουλή με τις δυνάμεις της, με την εμπιστοσύνη των πολιτών.**

3. Το 1^ο κεφάλαιο αναφέρεται στη «ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΡΟΛΟ ΤΗΣ ΔΗΜΑΡ».

Στο πολιτικό μας στίγμα πρώτα απ’ όλα όπου υπογραμμίζεται ότι η ΔΗΜΑΡ στοχεύει να εκφράσει τη σύγχρονη δημοκρατική, ευρωπαϊστική, μεταρρυθμιστική, οικολογική Αριστερά. Φιλοδοξεί οι προσδιορισμοί αυτοί με τον προγραμματικό λόγο της, τις παρεμβάσεις και κυρίως τις πρωτοβουλίες και τη δράση της να αναγνωρίζονται αμέσως και ευθέως από τους πολίτες της χώρας μας. Πρώτα και κύρια από τις

δυνάμεις της εργασίας, της γνώσης και της τεχνολογίας, τις δυνάμεις του πνεύματος και του πολιτισμού, τις οποίες θέλει να εκφράσει.

Το κείμενο μετά έρχεται να παρουσιάσει τι ακριβώς είναι αυτά τα ταυτοτικά στοιχεία μας **ο δημοκρατικός σοσιαλισμός, ο αριστερός ευρωπαϊσμός, η μεταρρυθμιστική στρατηγική, ο οικολογικός πολιτισμός**. Μέσα από την αφήγηση αυτή προσπαθούμε να δείξουμε τι είναι και τι θέλει η ΔΗΜΑΡ εντελώς επιγραμματικά. Μέσα από την παράθεση της ταυτότητάς της προσπαθούμε να αναδείξουμε γιατί είναι κάτι το ξεχωριστό, το διαφορετικό στον χώρο της αριστεράς και της πολιτικής ζωής της χώρας μας.

3.1. Πρώτα απ' όλα, λοιπόν, ο δημοκρατικός σοσιαλισμός. Νοείται ως ένας διαρκής αγώνας για την πραγματοποίηση βαθιών διαρθρωτικών αλλαγών με σκοπό το ριζικό μετασχηματισμό του κράτους και των κοινωνικών δομών. Ένας αγώνας που στηρίζεται στην αλλαγή των συνειδήσεων και προϋποθέτει την ενεργό συμμετοχή των δυνάμεων της εργασίας, της γνώσης και της τεχνολογίας, των δυνάμεων του πνεύματος και του πολιτισμού.

Για τη ΔΗΜΑΡ **Σοσιαλισμός και Δημοκρατία αποτελούν πεδία αλληλένδετα. Η δημοκρατία νοείται ως αποκλειστικό πεδίο και στόχος**. Γι' αυτό η ΔΗΜΑΡ αντιτίθεται σε κάθε αντίληψη και απόπειρα που επιδιώκει τη βίαιη επιβολή του σοσιαλιστικού μετασχηματισμού.

Η ΔΗΜΑΡ φιλοδοξεί να αναδειχθεί ως το κόμμα των ανοιχτών προοδευτικών οριζόντων και των ιδεολογικών ρήξεων με τις αγκυλώσεις και τις προκαταλήψεις που ταλάνισαν το αριστερό κίνημα στην Ελλάδα κατά το παρελθόν και εξακολουθούν και σήμερα να το περιχαράκωνουν σε αδύναμες μειοψηφίες απλής διαμαρτυρίας.

3.2. Αμέσως μετά αναδεικνύουμε τι ακριβώς εννοούμε με τη σταθερή επιμονή μας ότι η ΔΗΜΑΡ είναι η **ευρωπαϊστική αριστερά**. Ναι είμαστε εμείς που ακράδαντα πιστεύουμε ότι η εξυπηρέτηση των λαϊκών συμφερόντων ακόμη και στην εθνική τους διάσταση, ταυτίζεται με τις παγκόσμιες τάσεις ενοποίησης του κόσμου της εργασίας εναντίον της ανεξέλεγκτης δράσης των παγκόσμιων εταιρειών και του διεθνούς χρηματοοικονομικού κεφαλαίου και όχι με τον κατακερματισμό, ταυτίζεται με τη σταθερή και ενεργό θέση της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ). Η οικοδόμηση συμμαχιών σε επίπεδο κρατών, αλλά και πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων για κοινές δράσεις και ενωσιακές πολιτικές είναι ο μόνος δρόμος προοδευτικής διεξόδου από την κρίση και προοπτικής.

Το σταθερό όραμα της ΔΗΜΑΡ για μια πολιτικά ενοποιημένη ΕΕ, δημοκρατική, κοινωνικά δίκαιη και οικολογική, προϋποθέτει σχέδιο, προτάσεις, συμμαχίες πολιτικές και κοινωνικές, και προπάντων αγώνες για την ενιαία ευρωπαϊκή οικονομική διακυβέρνηση σε προοδευτική κατεύθυνση, τις μακρόπνοες διαρθρωτικές κοινές πολιτικές, τις πολιτικές για την προστασία του περιβάλλοντος και την ενίσχυση της απασχόλησης, τη διεκδίκηση ενός **νέου προοδευτικού ευρωπαϊκού συντάγματος ομοσπονδιακού χαρακτήρα**.

3.3. Εν συνεχεία παρουσιάζονται τα κύρια στοιχεία που προσδιορίζουν τον **αριστερό μεταρρυθμισμό**, που έχει νόημα και γόνιμες προοπτικές μόνον όταν επιχειρείται σε κάθε βήμα με τη συμμετοχή, την πάλη και τον έλεγχο των εργαζομένων και των ενεργών πολιτών. Όταν οι συγκεκριμένες λύσεις και πολιτικές που προωθεί εμπνέονται και χαρακτηρίζονται από τις αρχές του δημοκρατικού σοσιαλισμού και της οικολογίας.

Το πρώτο στοιχείο, που ανέδειξε με την παρουσία της η ΔΗΜΑΡ τους 7 μήνες είναι το ζήτημα του **δημοσίου συμφέροντος**. Ως κεντρικό πρόταγμα συσπείρωσης των προοδευτικών πολιτών, οι οποίοι παρακολουθούν με αγωνία την αποδιάρθρωση όχι

μόνο του πολιτικού συστήματος αλλά και της ίδιας της εγγύησης της κοινωνικής συνοχής. Δεν ευλογούμε τα γένια μας όταν πούμε πως τουλάχιστον ως έννοια με πρωταρχική σημασία πήρε τη θέση της στον δημόσιο διάλογο της χώρας μετά την ανάδειξή της από την ΔΗΜΑΡ.

Η υπεράσπιση του δημόσιου συμφέροντος είναι κεντρικό ιδεολογικό πρόταγμα, που μας επιτρέπει να επικεντρώσουμε τις δράσεις μας γύρω από τις «πολιτικές της κρίσης».

Το δεύτερο αφετηριακό στοιχείο, αποτελεί η επικέντρωσή μας στην **ανθρώπινη διάσταση της κρίσης και το προστατευτικό δίκτυο της κοινωνικής προστασίας και δικαιοσύνης** που οφείλουμε να διασφαλίζουμε και να συνοδεύει πάντα κάθε πρόταση για τις αναγκαίες δομικές μεταρρυθμίσεις.

Αμέσως μετά αναδεικνύουμε δύο παγκόσμια προτάγματα που προσδιορίζουν και την πλανητική μας αντίληψη και την προσέγγιση μας σε πανανθρώπινες αξίες. Από την μια ο αγώνας μας για την ειρήνη στον κόσμο, κατά των πυρηνικών εξοπλισμών, κατά των στρατευμάτων κατοχής και κατά της βίας. Το Σχ.Θ. θεωρεί ότι ο εθνικισμός και ο ρατσισμός παραλύουν τη δημιουργική κοινωνική δύναμη και ακυρώνουν τα αισθήματα αλληλεγγύης. Η στάση αλληλεγγύης απέναντι στους μετανάστες που ζουν στην Ελλάδα και εντός των συνόρων της ΕΕ είναι αναπόσπαστο κομμάτι του μεγάλου αγώνα για έναν ειρηνικό και ασφαλή κόσμο για όλους τους λαούς, για κάθε άνθρωπο

Από την άλλη η ξεκάθαρη αντίληψη μας ότι τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα δικαιώματα του πολίτη ως παγκόσμιες και καθολικές αξίες. Δεν σχετικοποιούνται στη βάση γεωγραφικών περιοχών και πολιτιστικών ή θρησκευτικών παραδόσεων, ούτε η υπεράσπισή τους εξαρτάται από οικονομικά και κρατικά συμφέροντα ή από εθνικές, θρησκευτικές, ταξικές, «αντιμπεριαλιστικές» ή άλλες σκοπιμότητες και ιδεολογίες.

3.4. Η αναφορά μας στη **σχέση Αριστεράς και οικολογίας** έχει από την αρχή ένα ιδιαίτερο βάρος. Η ΔΗΜΑΡ έχει ενσωματώσει στον πυρήνα της συγκρότησής της την πεποίθηση ότι Αριστερά και Οικολογία δεν είναι πλέον δυνατό να λειτουργήσουν χωριστά ως δυνάμεις σφαιρικού μετασχηματισμού. Μαζί όμως μπορούν να συνθέσουν ένα καινούριο όραμα μια προγραμματική καινοτομία για τον κόσμο και τις σύγχρονες κοινωνίες. Αυτό σημαίνει βαθιές αλλαγές στον τρόπο σκέψης και δράσης, στα οράματα, στις αξίες, στις προτάσεις.

Ακριβώς αυτό προσπαθούμε να κάνουμε. Είμαι βέβαιος ότι θα διαπιστώσετε, καθώς θα διατρέχετε και τις επί μέρους προτάσεις και πολιτικές σε ολόκληρο το ΣΧ.Θ., ότι ο ρόλος της αειφορίας και η αντίληψη της οικολογικής εγρήγορσης ενυπάρχει παντού.

Τέλος, αλλά όχι έσχατο, υπογραμμίζεται ότι η ΔΗΜΑΡ θεωρεί οι δυνάμεις της επιστήμης, της τεχνολογίας και του πνευματικού πολιτισμού στον 21ο αιώνα μπορούν και πρέπει να αποτελέσουν κινητήρια δύναμη κοινωνικού μετασχηματισμού, τόσο στο επίπεδο των ιδεών όσο και στο επίπεδο της πρακτικής εφαρμογής.

Αναδεικνύεται ότι ο πολιτισμός είναι πολύ σοβαρό ζήτημα που δεν αφορά μόνο τους κρατικούς φορείς ή μόνο τους παραγωγούς τέχνης, καλλιτέχνες και δημιουργούς.

Και σ' αυτήν ιδίως την εποχή της ραγδαίας ανάπτυξης των νέων τεχνολογικών μέσων επικοινωνίας και κοινωνικής δικτύωσης επαφής, της κοινωνίας της πληροφορίας, γίνεται έκκληση σε όλους και όλες τους προηγούμενους για την αναστροφή της πολιτισμικής έκπτωσης.

Κλείνοντας το 1ο κεφάλαιο αυτό, το κείμενο αναδεικνύει την βασική πολιτική μας στόχευση που συνίσταται στο ότι η ΔΗΜΑΡ στοχεύει να αναδειχθεί ως **κόμμα**

ευθύνης για την κοινωνία με προτάσεις και εναλλακτικό λόγο, να αμφισβητήσει το παραδοσιακό κομματικό σύστημα και το πρότυπο άσκησης και διαχείρισης της πολιτικής. Έχει στόχο την συμμετοχή στην άσκηση της κυβερνητικής εξουσίας για την αλλαγή της κοινωνίας και για τη βελτίωση της ζωής των πολιτών.

4. Στο 2ο κεφάλαιο γίνεται προσπάθεια να προσεγγίσουμε τα στοιχεία που συνθέτουν τη σημερινή παγκόσμια κρίση, μέσα από την εξέλιξη της παγκοσμιοποίησης την τελευταία εικοσαετία, την μετατροπή του διπολικού κόσμου, πρώτα σε μονοπολικό, μετά την ιστορική ήττα του «υπαρκτού σοσιαλισμού», αλλά και κατόπιν σε πολυπολικό, μέσα από τη ραγδαία ανάπτυξη των νέων μεγάλων δυνάμεων των χωρών BRIC αλλά και μέσα από τη δυνητική παρουσία της ΕΕ.

Υπογραμμίζουμε τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της ανάδειξης και παγκόσμιας κυριαρχίας του χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου, που είναι στη βάση της μεγάλης κρίσης που διερχόμαστε καθώς και τις βαρύτερες συνέπειες της πολύπλευρης κρίσης που προκαλεί η κυριαρχία της επιθετικής οικονομίας στο σύνολο της κοινωνικής και πολιτικής ζωής, κυριαρχία την οποία ο νεοφιλελευθερισμός ως πολιτικό πρόγραμμα την έχει φέρει στα απώτατα όριά της. Η πολύπλευρη κοινωνική και περιβαλλοντική κρίση είναι τα συμπτώματα μιας γενικευμένης κρίσης ενός μοντέλου που έχει ανάγει το οικονομικό όφελος και την άμεση αποδοτικότητα, σε ουσία των κοινωνιών.

Γι' αυτό και θεωρούμε ότι κεντρικό ζήτημα σε παγκόσμια κλίμακα σήμερα είναι η επανάκτηση της πρωτοκαθεδρίας της πολιτικής απέναντι στην οικονομία και τις ανεξέλεγκτες χρηματαγορές, και η υπεράσπιση και η διεύρυνση της δημοκρατίας σε συνθήκες παγκοσμιοποίησης, δηλαδή η **δημοκρατική πολιτική διακυβέρνηση της παγκοσμιοποίησης.**

Αναδεικνύουμε την προώθηση προτάσεων, που θα κατατείνουν σε ένα εναλλακτικό πρότυπο δημοκρατικής διακυβέρνησης της παγκοσμιοποίησης στον αντίποδα του σημερινού νεοφιλελεύθερου και αυταρχικού.

Και προτείνουμε ως **το υποκείμενο που θα αποτελέσει την κορυφή αυτής της νέας δημοκρατικής διακυβέρνησης να είναι ο ΟΗΕ στην κορυφή της αρχιτεκτονικής των διεθνών θεσμών ενισχυμένος και εκδημοκρατισμένος.**

Στη συγκεκριμένη ιστορική συγκυρία βασικό βήμα προς την κατεύθυνση της πολιτικής διακυβέρνησης της παγκοσμιοποίησης είναι η οικοδόμηση πολιτικών υποκειμένων τα οποία να μπορούν να έχουν την κλίμακα και τη δραστικότητα που θα τους επιτρέπουν να αντιλαμβάνονται τα πραγματικά επίδικα αντικείμενα της παγκοσμιοποίησης, να συνειδητοποιούν τα ειδικότερα συμφέροντά τους στον κόσμο, να μπορούν να αντιπαρατεθούν δημιουργικά και συνθετικά με άλλα υπαρκτά και δρώντα να μπορούν να είναι συντακτικές δυνάμεις για την αναβάθμιση των υπαρχόντων και για την ίδρυση νέων θεσμών, πάντα πολιτικού χαρακτήρα, που θα αποκρυσταλλώνουν την κίνηση της μεταρρύθμισης και της αλλαγής στην πορεία της παγκοσμιοποίησης.

Σε ένα τέτοιο πλαίσιο, **κάνουμε τη στρατηγική επιλογή υπέρ της πολιτικής ενοποίησης της Ευρώπης, επιλογή που εξυπηρετείται από την οικοδόμηση της ΕΕ.**

Στη συνέχεια αναφερόμαστε ιδιαίτερα στα χαρακτηριστικά της οικοδόμησης της ΕΕ, τις ιδιαίτερες μορφές που παίρνει η οικονομική κρίση σε αυτήν και μετά την αποτυχία της στρατηγικής της Λισσαβόνας.

Και υπογραμμίζουμε ότι χρειάζεται εναλλακτικό σχέδιο και αλλαγή συσχετισμών για αλλαγή πολιτικών στην πορεία οικοδόμησης της ενιαίας Ευρώπης.

Ένα τέτοιο σχέδιο προϋποθέτει μια ευρωπαϊκή αριστερά που δεν θα είναι μόνο δύναμη αντίστασης, γενικόλογης καταγγελίας και διαμαρτυρίας, αλλά θα καταθέτει

κυρίως πειστικές εναλλακτικές προτάσεις απέναντι σε όσα συμβαίνουν σήμερα στην Ευρώπη και τον κόσμο, **Οι δυνάμεις της Αριστεράς σε ευρωπαϊκή κλίμακα, σε μια ευρύτερη συνεργασία με τους ευρωπαίους Πράσινους, δεν πρέπει να περιορίζονται, εξαιτίας της ατζέντας που επιβάλλει η κρίση και οι κυρίαρχες δυνάμεις, μόνο και κυρίως στο επίπεδο της οικονομίας. Χρειάζεται να επαναφέρουν δυναμικά την αναγκαιότητα ενός Συντάγματος(ή μιας Ευρωπαϊκής Συνταγματικής Συνθήκης) που θα προωθεί την ενοποίηση, ανεξάρτητα από την επιδιωκόμενη μετεξέλιξη του συσχετισμού δυνάμεων στα κράτη-μέλη, με εκλεγμένη απευθείας από τους λαούς της Ευρώπης Συντακτική Συνέλευση, ρόλο που θα μπορούσε να αναλάβει και το εκλεγμένο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.**

Και σε ότι αφορά τα αιτήματα και τις διεκδικήσεις που σχετίζονται με το ευρώ και την ευρωπαϊκή πολιτική και όπως αναδείχθηκαν μέσα από την κρίση, μια αριστερή πολιτική στρατηγική οφείλει να περιλαμβάνει πέντε πάγια αιτήματα: Η ΟΝΕ να πάψει να είναι μόνο ΝΕ. Η ΕΚΤ να «ελέγχεται» από πολιτικούς, δημοκρατικούς θεσμούς. Το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης, πέρα από τους τρεις ασφυκτικούς δημοσιονομικούς κανόνες, να συμπληρωθεί και με άλλα κριτήρια, όπως η απασχόληση και η κοινωνική προστασία, καθώς και δείκτες οικονομικής ανάπτυξης. Το ευρώ, ως έχει, να μη στερείται αυτονόητων προϋποθέσεων που συνοδεύουν ένα ενιαίο νόμισμα και το Τραπεζικό σύστημα, οι χρηματαγορές και η αρχιτεκτονική τους πρέπει να υπόκεινται σε ρυθμιστικούς κανόνες.

5. Το 3^ο κεφάλαιο αποτελεί και την **καρδιά του ΣΧ.Θ.** αναφερόμενο στην **ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΕ.** Αναφέρεται μιας εξαρχής ότι η κρίση της χώρας μας έχει τα δικά της χαρακτηριστικά, αλλά μόνο μέσα από μια ενιαία προσπάθεια Ελλάδας –ΕΕ μπορεί να υπάρξει διέξοδος.

Η ανάγκη μιας κοινής δημοσιονομικής πολιτικής, μείωσης των ανισοροπιών, κοινής πορεία ανάπτυξης προκύπτει μέσα από τα αδιέξοδα που θα προκύψουν σε περισσότερες υπερχρεωμένες χώρες της Ευρωζώνης, αλλά και από τις δυσλειτουργίες του συνόλου της Ευρωζώνης.

Γιαυτό και σήμερα είναι αναγκαία η σύμπληξη ενός πολιτικού αλλά και κοινωνικού ευρωπαϊκού μετώπου και η διασφάλιση ευρύτερων συμμαχιών, όχι μόνο από τις χώρες του νότου, για τη στήριξη του Μόνιμου Μηχανισμού αντιμετώπισης κρίσεων που θα διαδεχτεί το 2013 το υφιστάμενο Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοοικονομικής Σταθερότητας το οποίο θέλουμε οπωσδήποτε.

Η κρίση στην Ευρώπη αναδεικνύει δυναμικά την **ανάγκη της οικονομικής ευρωπαϊκής διακυβέρνησης.** Αυτή, όμως, η προσπάθεια εξόδου από την κρίση σε καμιά περίπτωση **δεν μπορεί και δεν πρέπει να γίνει με τους ασφυκτικούς όρους των δημοσιονομικών περιορισμών** και της ριζικής ανατροπής του κοινωνικού ευρωπαϊκού προτύπου, όπως προβλέπονται από το «Σύμφωνο Ανταγωνιστικότητας», που παρουσιάστηκε από τους Μέρκελ-Σαρκοζί στην Έκτακτη Σύνοδο Κορυφής του Φεβρουαρίου του 2011.

Η **Συνταγματική κατοχύρωση της δημοσιονομικής πειθαρχίας αποτελεί επικίνδυνη επιλογή,** με το δεδομένο ότι θα αποκλείει τη δυνατότητα άσκησης εναλλακτικής οικονομικής πολιτικής. Γιαυτό και πρέπει να απορριφθεί.

Η διαδικασία που έχει ξεκινήσει στην ΕΕ επιβλήθηκε στις δυνάμεις που έως τώρα την αρνούσαν. Δίνει τη **δυνατότητα να συντονιστούν και να συνεργαστούν οι δυνάμεις που προωθούν την οικονομική διακυβέρνηση της ΕΕ, να διατυπώσουν τις δικές τους προτάσεις και να ασκήσουν τη μέγιστη δυνατή πίεση ώστε να υιοθετηθούν μέτρα προς τη θετική κατεύθυνση.**

Η ΔΗΜΑΡ εμμένει, με νέους όρους στην πρόταση της ευρωπαϊκής αριστεράς, που έχει πλέον κερδίσει έδαφος, στην προώθηση όλων των αναγκαίων πρωτοβουλιών

για την έκδοση του ευρωομολόγου, καθώς και τη δημιουργία ενός μηχανισμού κοινής διαχείρισης του χρέους.

Η ΔΗΜΑΡ υποστηρίζει την πρόταση της Συνομοσπονδίας των Ευρωπαϊκών Συνδικάτων και άλλων για την μεταφορά μέρους του εθνικού χρέους στην ΕΚΤ, που θα μπορούσε να είναι (40%-60%) του ΑΕΠ (πρόταση Γιούνκερ-Τρεμόντι), για κοινή διαχείριση. Η δημιουργία κοινής διαχείρισης δεν θα απάλλασσε τις χώρες από τις υποχρεώσεις τους, αλλά θα περιόριζε το ρόλο των αγορών στις τρέχουσες επιθέσεις σε αυτές.

Χρειάζεται έκδοση ευρωομολόγων για τη χρηματοδότηση ενός ευρωπαϊκού σχεδίου επενδύσεων στις υποδομές, στις νέες τεχνολογίες και στην οικοανάπτυξη, για προώθηση της οικονομικής ανάκαμψης και της απασχόλησης.

Η ΔΗΜΑΡ υποστηρίζει βραχυ- μεσοπρόθεσμα, πρώτα απ' όλα, την υλοποίηση της ανειλημμένης υποχρέωσης από το Eurogroup του Δεκεμβρίου 2011 για επιμήκυνση της αποπληρωμής του χρέους των 110 δις πέραν του 2020 για όλο το ποσό. **Μεσομακροπρόθεσμα, και για το σύνολο των δανείων της χώρας,** η ΔΗΜΑΡ υποστηρίζει ότι η κυβέρνηση οφείλει να επιδιώξει την **αναδιαπραγμάτευση μέσα από την οργανωμένη επιμήκυνση, τη μείωση των επιτοκίων και αναχρηματοδότηση των ελληνικών χρεών.**

6. Η ελληνική κρίση, υπογραμμίζουμε στο ΣΧ.Θ., **πάντα στο 3^ο κεφάλαιο,** διαφέρει από την ευρωπαϊκή, και έχει εγχώριες αιτίες που οφείλονται στη κρίση του προτύπου ανάπτυξης. Η έκφρασή της ως βαριά δημοσιονομική κρίση που πιέζει πολύπλευρα την ελληνική κοινωνία φέρνει σε αδιέξοδο, οδηγεί σχεδόν σε κατάρρευση, το πελατειακό κράτος των κοινωνικών ανισοτήτων που χτίστηκε επί δεκαετίες στον τόπο μας.

Για την εξέλιξη αυτή, οι ευθύνες του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, των αλληλοδιάδοχων κυβερνήσεων του δικομματισμού, είναι τεράστιες. Η ΔΗΜΑΡ δεν ταυτίζει γενικώς τα δύο αυτά κόμματα, αλλά θεωρεί ότι και τα δύο οδήγησαν τη χώρα στο τέλμα της διαπλοκής και διαφθοράς, της κρατικοδίαιτης ανάπτυξης ενός μη παραγωγικού ιδιωτικού τομέα, στα τεράστια ελλείμματα και υπέρογκο χρέος καθώς και σε συνθήκες δανεισμού τριτοκοσμικών χωρών. Και αυτό το έκαναν μαζί με την επιχειρηματική ολιγαρχία, τους μεγάλους προμηθευτές του δημοσίου και γενικά τα ισχυρά λόμπι, την ανώτατη νομενκλατούρα του ευρύτερου δημόσιου τομέα (διοικητικά συμβούλια εταιριών του δημοσίου, συνεταιρισμών σε ανώτατο επίπεδο, «επιτροπές», συνδικαλιστικά στελέχη).

Εδώ ακριβώς έρχεται και η ιδιαίτερη και διεξοδική αναφορά μας στην **κρίση του πολιτικού συστήματος** που δεν είναι απλώς η άλλη όψη της δημοσιονομικής κρίσης που ταλανίζει τη χώρα. **Συνιστά ταυτόχρονα βασική γενεσιουργό αιτία της και κύριο ανασταλτικό παράγοντα στην όποια προσπάθεια διεξόδου και ανάκαμψης.**

Αναφερόμαστε στην ανάπτυξη ενός πολιτικού συστήματος με σχετικοποιημένη την ισχύ των νόμων και των θεσμών και παράλληλα με ένα εκτεταμένο πλέγμα διαπροσωπικών, εξωθεσμικών σχέσεων πολιτικών κομμάτων και πολιτικών με τους πολίτες. Οι πελατειακές σχέσεις και η διάχυτη παραβατικότητα αποτελούν άτυπο, μεν, αλλά υπαρκτό και διαρκή παρόντα παράγοντα της σύγχρονης κοινοβουλευτικής μας δημοκρατίας.

Υπογραμμίζουμε ότι η κρίση του πολιτικού μας συστήματος δεν τεκμαίρεται μόνο εκ του αποτελέσματος, τη χρεοκοπία στην οποία οδήγησε τη χώρα. Είναι κρίση των δομών που συγκροτούν την αρχιτεκτονική του, κρίση των θεσμών που διασφαλίζουν τη λειτουργία του, κρίση των θεσμών-φορέων της πολιτικής αντιπροσώπευσης, είναι κρίση δυσκυβερνησίας, είναι κρίση ηθική. Κυρίως όμως είναι κρίση απορρέουσα από

τη γενικότερη κρίση του μοντέλου κράτους, για τη διαχείριση του οποίου αναπτύχθηκε και με το οποίο έχει συνδέσει την εξέλιξη και την αναπαραγωγή του.

Η έξοδος από την κρίση είναι μια κατ' εξοχήν πολιτική διαδικασία, που προϋποθέτει την **άρση της κρίσης του πολιτικού μας συστήματος**. Προϋποθέτει, δηλαδή, τον **εκδημοκρατισμό και την εξυγίανση της πολιτικής ζωής και των πολιτικών κομμάτων, όσο και κυρίως το ριζικό αναπροσανατολισμό των στόχων και της οπτικής από την οποία απορρέει η πολιτική τους**. Και παραθέτουμε όλες τις προτάσεις που έχουμε κάνει πρωτοποριακά και αφορούν, εκλογικό σύστημα, λειτουργία κυβέρνησης, ευθύνη υπουργών, κομμάτων, οικονομικά, πρόνοια, θεσμικά αντίβαρα στην άσκηση της πολιτικής εξουσίας, διαχωρισμό κράτους εκκλησίας κλπ.

7. Η δημοσιονομική κρίση της ελληνικής οικονομίας ανέδειξε με δραματικό τρόπο τα αδιέξοδα του κοινωνικοοικονομικού προτύπου που οικοδομήθηκε στη χώρα ύστερα από τη μεταπολίτευση.

Γιαυτό και αναφερόμαστε με διεξοδικό τρόπο στα χαρακτηριστικά αυτού του προτύπου γιατί οι προτάσεις μας για διέξοδο από την κρίση, αυτά ακριβώς τα χαρακτηριστικά στοχεύουν να αλλάξουν.

Εμείς επιμένουμε ότι **υπάρχουν πολιτικές που ανοίγουν το δρόμο για δημοκρατική, αριστερή διέξοδο από τη σημερινή κρίση**.

Αυτή η μάχη θα κριθεί σε τρία μέτωπα:

- Στην αποφυγή της χρεοκοπίας του δημοσίου και της κατάρρευσης της οικονομίας, που θα την πληρώσουν δραματικά όλοι, οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι, οι νέοι, παράλληλα με την ανεύρεση νέων δυνατοτήτων «ευρωπαϊκής σύγκλισης» στη βάση των αναδιανεμητικών πολιτικών με κοινωνικό χαρακτήρα.
- Στην ανατροπή της σημερινής άδικης κατανομής των βαρών σε βάρος των αδύνατων στρωμάτων, με την αύξηση των δημοσίων εσόδων μέσα από την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και της παραοικονομίας και όχι μέσα από νέους έμμεσους φόρους, καθώς και με την καταπολέμηση της ακρίβειας και τον περιορισμό της δημόσιας σπατάλης. Στην προοπτική της δίκαιης κατανομής των μελλοντικών πλεονασμάτων.
- Στην υλοποίηση μιας αναπτυξιακής πορείας, που θα τονώνει την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών επιχειρήσεων με τρόπο που σέβεται τα εργασιακά δικαιώματα, δημιουργεί απασχόληση, αυξάνει τα εισοδήματα, διασφαλίζει την αειφορία των πόρων, την προστασία του περιβάλλοντος και της ποιότητας ζωής. Μιας αναπτυξιακής πορείας έξω από το πελατειακό σύστημα, υπέρ των πολιτών, με σεβασμό στο περιβάλλον, εστιασμένη παρέμβαση στο κράτος, αποκέντρωση στους θεσμούς, προώθηση δομικών μεταρρυθμίσεων, δυναμική συμμετοχή στο ευρωπαϊκό πλαίσιο

Για την αντιμετώπιση και αποτροπή των μέτρων λιτότητας, των σημερινών και αυτών που έπονται, αλλά και για την προώθηση και επιβολή αντιπροτάσεων και το σημαντικότερο για την αλλαγή αυτών των μέτρων απαιτείται η μεγαλύτερη δυνατή συσπείρωση των συνδικάτων και των εργαζομένων. Βεβαίως το συνδικαλιστικό κίνημα πόρρω απέχει από το να βρίσκεται στις καλύτερες στιγμές του. Και κάνουμε ιδιαίτερη μνεία και κριτική σε όλες τις παρατάξεις για την ιδιαίτερη ευθύνη που έχουν η καθεμία αλλά και για την υποχρέωσή τους να ανακάμψει ο εργατικός συνδικαλισμός.

Και φυσικά καλούμε τον κόσμο της εργασίας στη μεγαλύτερη δυνατή συμμετοχή, πρώτα απ'όλα στα πρωτοβάθμια σωματεία, για συλλογική διεκδίκηση και υπεράσπιση των δικαιωμάτων τους.

8. Το **κεφάλαιο 4** είναι το κεφάλαιο των προγραμματικών προτεραιοτήτων. Η ΔΗΜΑΡ προβάλλει σήμερα το **αίτημα ενός προτύπου ανάπτυξης, με γνώμονα την προστασία του περιβάλλοντος και την αειφορία για την παραγωγική αναδιάρθρωση της χώρας μας, με διεύρυνση της απασχόλησης και της κοινωνικής συνοχής**. Οι στοχεύσεις μας αφορούν:

-Την ενσωμάτωση της περιβαλλοντικής διάστασης σε όλες τις πολιτικές και στην ανάδειξη της αειφορίας ως βασικού κριτηρίου των επιλογών σε όλους τους τομείς, στη γεωργία, τη βιομηχανία, τον τουρισμό, την ενέργεια και εν γένει στις υπηρεσίες.

-Την κοινωνία και οικονομία της γνώσης και της τεχνολογίας σε συνθήκες προϊούσας διεθνοποίησης. Στην αντιμετώπιση της περιθωριοποίησης και την ολόπλευρη σύγκλιση με την ΕΕ.

-Την διασφάλιση κοινωνικού κράτους γενικής εφαρμογής, με αναδιανομή του εισοδήματος, με καταπολέμηση της ανεργίας στην κατεύθυνση της πλήρους απασχόλησης, με διαρκή βελτίωση της κοινωνικής προστασίας, ασφάλειας, υγείας και διαβίωσης, καθώς και με επέκταση της πρόσβασης στα βασικά δημόσια αγαθά.

Στο κεφάλαιο αυτό υπάρχουν όλες οι ιδέες και προτάσεις μας για όλα τα μεγάλα ζητήματα.

Είναι ένα κεφάλαιο άνισο. Έχει κομμάτια πολύ καλά επεξεργασμένα που αντανakλούν συλλογική δουλειά, πχ παδεία (με τον διάλογο που έχει αναπτυχθεί σίγουρα θα γίνει ακόμη πιο καλό) και έχει και κομμάτια ατομικών περίπου συμβολών.

Είναι το τμήμα των θέσεων που πρέπει να έχουμε τη φιλοδοξία, φθάνοντας στο συνέδριο, να το έχουμε εμπλουτίσει εξαιρετικά, μέσα από τις συλλογικές συμβολές, τα αποκρυσταλλώματα των ημερίδων, που έχουν προγραμματιστεί, αλλά και μέσα από την ατομική συμβολή μελών και φίλων στην επικράτεια.

9. Το **5ο κεφάλαιο** αναφέρεται στην ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ της ΕΛΛΑΔΑΣ

Στη νέα διεθνή κατάσταση η Ελλάδα οφείλει να ασκεί πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική. Πρέπει να διερευνήσει και να αξιοποιήσει τις δυνατότητες συνεργασίας σε όλα τα επίπεδα με τις μεγάλες, αναπτυσσόμενες οικονομίες της Ρωσίας, της Κίνας, της Ινδίας, κ.λπ., αλλά και χώρες που μας προτείνουν στρατηγική συνεργασία βάθους, όπως το Ισραήλ. Η αντιρρόπηση, έναντι των σημερινών μονόπλευρων σχέσεων με τις ΗΠΑ, θα εξασφαλίσει μεγαλύτερα περιθώρια ελευθερίας και ελιγμών στην εξωτερική μας πολιτική προς όφελος των εθνικών μας συμφερόντων.

Η αναζωογόνηση της συνεργασίας στον ενεργειακό τομέα, στον εμπορικό, ευρύτερα τον οικονομικό τομέα, με τις χώρες αυτές πρέπει να αποτελεί στρατηγικό αίτημα της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής που πρέπει να τεθεί στο επίκεντρο της προσοχής. Η θέση της χώρας σε μια περιοχή, όπου υπάρχουν χρόνια προβλήματα και βρίσκουν την έκφρασή τους παλιές και σύγχρονες διεθνείς αντιθέσεις, προσδίδει ιδιαίτερη σημασία στην εξωτερική της πολιτική και στις επιλογές που γίνονται στο πεδίο αυτό.

Η ΔΗΜΑΡ θεωρεί ότι η εξωτερική πολιτική της χώρας οφείλει:

-να βρίσκεται **στο πλευρό όσων αγωνίζονται για την υπεράσπιση της διεθνούς νομιμότητας** και να αντιτίθεται στις επεμβάσεις και τους πολέμους.

-να προωθεί την **ειρηνική λύση των διαφορών με τις γειτονικές χώρες**, θέτοντας τέλος στο κυνήγι των εξοπλισμών.

Ειδικότερα:

-Να στηρίζει μια δίκαιη λειτουργική και βιώσιμη λύση στο Κυπριακό, δικαιοδικής, διζωνικής ομοσπονδίας με πολιτική ισότητα όπως περιγράφεται από τα σχετικά ψηφίσματα του ΟΗΕ. και να προνοεί για τη μετεξέλιξη της Κυπριακής Δημοκρατίας από ενιαίο σε ομοσπονδιακό κράτος, με μία κυριαρχία, μία ιθαγένεια, μία διεθνή προσωπικότητα.

-Να υποστηρίζει την ευρωπαϊκή πορεία και ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ, υποστηρίζοντας ότι τα προβλήματα στις ελληνοτουρκικές σχέσεις μπορούν και πρέπει να επιλυθούν με διάλογο στη βάση του διεθνούς δικαίου.

-Να επιδιώκει την άμεση απεμπλοκή και οριστική διευθέτηση του προβλήματος της ονομασίας της FYROM με την υιοθέτηση μιας σύνθετης ονομασίας γεωγραφικού ή χρονικού προσδιορισμού, έναντι όλων,

Να θεωρεί την ευρωπαϊκή προοπτική των κρατικών οντοτήτων της ΝΑ Ευρώπης ως την βέλτιστη εξέλιξη για τη σταθερότητα και την ειρήνη στην περιοχή

-Να υποστηρίζει τον σταθερό προσανατολισμό της Ελλάδας στην ευρωπαϊκή πορεία της Σερβίας

-Να συμμετέχει ενεργά σε διεθνείς πρωτοβουλίες για δικαιοσύνη και ειρήνη στην Εγγύς Ανατολή

-Να εκφράζει την αλληλεγγύη της και στο αίτημα για ελευθερία και δημοκρατία που εξαπλώνεται στο σύνολο σχεδόν των χωρών του αραβικού κόσμου.

10. Στο κεφάλαιο 6 επισημαίνουμε ότι **τίποτα δεν μπορεί να γίνει αν δεν κινηθούν ξανά στο επίκεντρο της πολιτικής ζωής όλοι και όλες οι προοδευτικοί και αριστεροί πολίτες.** Γνωρίζει όμως πολύ καλά πως αυτός ο κόσμος πρώτα και κύρια είναι απογοητευμένος από την ίδια την πορεία της Αριστεράς των τελευταίων χρόνων.

Γιαυτό ζητώντας την ενεργό στήριξη, τη συμπόρευση και τη συμμετοχή τους στο εγχείρημά της, πρώτα απ' όλα, στέκεται αυτοκριτικά και αναστοχαστικά σε σχέση με τη πορεία και δράση, τις αδυναμίες μελών και στελεχών της μέσα από τη διαδρομή και κεντρική τους ευθύνη για τα εγχειρήματα των προηγούμενων κομματικών σχηματισμών της Αριστεράς.

Γιαυτό και δεσμεύεται, παράλληλα με τη διαμόρφωση μιας ρεαλιστικής και υπεύθυνης πρότασης εξόδου από την κρίση, να ενισχύσει μεθόδους και πρακτικές που θα φέρνουν την «πολιτική στους πολίτες» και τους «πολίτες στην πολιτική». Να αφήσει πίσω του την Ελλάδα της χρεοκοπίας και της παρακμής. Να αναδεχθεί ως η Αριστερά της δημιουργίας, της κριτικής σκέψης και της πολιτιστικής αναγέννησης.

11. Με το 7^ο κεφάλαιο που αναφέρεται στο Εναλλακτικό Σχέδιο ΣΥΓΚΛΙΣΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ κλείνουμε στην ουσία και το ΣΧ.Θ. Αναφερόμαστε στην **πολιτική μας πρόταση.**

Στις σημερινές ιδιαίτερα κρίσιμες για τον τόπο συνθήκες, προέχει η χάραξη μιας μακροπρόθεσμης εθνικής στρατηγικής, που να στοχεύει στην άρση της κρίσης και των αιτίων που τη δημιούργησαν, καθώς και στη δημοκρατική ανασυγκρότηση της Ελλάδας, μέσα από βαθιές μεταρρυθμίσεις σε όλους τους τομείς της πολιτικής, κοινωνικής και οικονομικής ζωής της χώρας. Αυτό είναι το πρόταγμα της πολιτικής της ΔΗΜΑΡ και της **προγραμματικής αντιπολίτευσης που ασκεί.**

Υπό αυτό το πρίσμα, η ΔΗΜΑΡ, **επιδιώκει να διαμορφωθούν οι όροι και οι προϋποθέσεις σε επίπεδο προγραμματικών θέσεων, πολιτικών προτάσεων, φερεγγυότητας προσώπων, για την υλοποίηση μιας εναλλακτικής προοπτικής προοδευτικής διακυβέρνησης μέσα από τη σύγκλιση ευρύτατων κοινωνικών και**

πολιτικών δυνάμεων. Για τη δημιουργία ενός συνασπισμού δυνάμεων στρατευμένων στην υπόθεση της δημοκρατικής ανασυγκρότησης της Ελλάδας μέσα από βαθιές μεταρρυθμίσεις σε όλους τους τομείς της πολιτικής, κοινωνικής και οικονομικής ζωής της χώρας.

Αυτή η ευρεία συμπαράταξη δυνάμεων στο πολιτικό πεδίο πρέπει να περιλαμβάνει δυνάμεις της δημοκρατικής αριστεράς, της πολιτικής οικολογίας και της σοσιαλδημοκρατίας, παραμένοντας ανοικτή σε κάθε προοδευτικό πολίτη με θέσεις συμβατές με το σχέδιο αυτό, υπερβαίνοντας το κυρίαρχο πολιτικό στερεότυπο.

Σήμερα προοδευτικοί πολίτες, πολίτες στον ευρύτερο χώρο της αριστεράς και της οικολογίας καθώς και αριστεροί και κεντροαριστεροί, που επένδυσαν με την ψήφο τους αλλά και τη στράτευσή τους στο ΠΑΣΟΚ, αναζητούν διέξοδο από την κρίση και άλλες πολιτικές που θα προωθούν ένα νέο πρότυπο ανάπτυξης, που θα σέβεται το περιβάλλον και θα υπερασπίζεται τα κοινωνικά δικαιώματα. Η ΔΗΜΑΡ θεωρεί ότι **είναι αναγκαίο να κτίζονται, περισσότερο από άλλες φορές, γέφυρες διαλόγου και κοινής δράσης με τον κόσμο αυτόν.** Έτσι προσβλέπει στην οικοδόμηση ενός πλατιού προοδευτικού ρεύματος στην ελληνική κοινωνία ικανού να εμπνεύσει κοινωνικές και κυρίως πολιτικές συμμαχίες με δυνατότητες να συμβάλουν στη συγκρότηση πλειοψηφίας και προοδευτικής διακυβέρνησης του τόπου.

12. Τέλος αλλά όχι έσχατο. Επιλέξαμε να επεξεργαστούμε και να παρουσιάσουμε στο ΣΧ.Θ. το **8^ο κεφάλαιο**, ένα **13 σέλιδο** για τη **Νεολαία του 21 ου αιώνα.** Επειδή για τη ΔΗΜΑΡ σύγχρονη πολιτική για τη νεολαία σημαίνει, τελικά, να διακρίνει εγκαίρως και να αντιμετωπίζει αποτελεσματικά τις ιδιαιτερότητες που συνθέτουν, μέσα στις υφιστάμενες συνθήκες, το πλαίσιο στο οποίο διαβιούν οι νέοι άνθρωποι. Να επιχειρεί μαζί τους σε όλα τα πεδία, όπου η νεολαία έχει μια ιδιαίτερη διάσταση και ρόλο να καταγράψει τις συνολικές τις προτάσεις της, συμβατές με όλο το πολιτικοideολογικό πλαίσιο που παρουσιάστηκε στο ΣΧ.Θ. Και από τη θέση μας αυτή να μπορούμε να καλούμε τους νέους και νέες να πυκνώσουν τις γραμμές μας.